

21.07.87 (kahekümne neljas päev)

Tekkis jälle üks vaba moment, viskan mõned read paberile. Mul on kohe alguses üks palve, saatke koos kirjaga ka huvitavamaid artikleid ajalehtedest ja ajakirjadest.

Mida me siis vahepeal teinud oleme? Laupäeva õhtu, sellest ma juba rääkisin, ja terve pühapäev, läksid selle tähe all, et rohisime spordiplatsi. Ma ei suuda mõista, kuidas spordiplatsil võib kasvada selline malts?

Eile said osad meist kätte paraadvormid. Minu kasvu ei olnud. Lipnik, kes vorme jagas, pidi krambid saama, et kust nii suured inimesed välja võetakse. Ennem ei olnud ma selle peale nagu mõelnudki, aga tõesti, meie roodus on tervelt 15 poissi kasvuga üle 190 cm, mina üks nende hulgast, ja ega teisedki kasvuga kuidagi alla ei jää. Pühapäevaks peavad nad meid paraadvormi ajama, sest pühapäeval on vande andmine.

Mõnes mõttes ongi hea, et tulete natukene hiljem, sest töötuse andmise päev on nagu nii vaba, aga kui tulete, saab siit hiljem vähemalt välja.

Täna korraldati pataljoni riviülevaatus. Tehti jälle natukene plaanipärast tööd, vähemalt mulle tundus nii. Ülemused kõndisid, takseerisid meie välimust, pärisid mille üle kaebame ja kadusid siis taas. Üks tuli õhtul siiski tagasi, et vaadata, kuidas meie poliitiline ettevalmistus läheb. Kõigel sellel küsimisel ja kostmisel ei ole mingit mõtet, sest juba kolmandat päeva ei ole roodus kübetki saapamääret, mis on rohkem kui naeruväärt.

Just enne kirjutama hakkamist tulin jooksmast. Meil on siin, no ma ei tea mis, kui just kuhugi asja pärast ei ole joosta, siis lastakse niisama joosta ja füüsilist trenni teha. Üldiselt on mul praegu toss päris väljas ja ootan sööma minemist. Siinkohal vastus ka Toomase küsimusele, korraga jookseme 2 kuni 10 ja kui väga veab siis isegi 15 kilomeetrit. Täna näiteks sibasime kirsasaabastes 3 kilomeetrit, lihtsalt niisama, aega ju oli. Võta teadmiseks, et sul on see vist kõik ees.

Lõpetan, lähen õhtust sööma.